

อานิสงส์การสวดพุทธคุณ และ พาหุงมหากา

สุดา บราวน์สถานท์

R13010

บทนำ

ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่สนใจธรรมะตั้งแต่วัยเด็ก ก่อนนอนข้าพเจ้าได้สวดพุทธคุณ (อิติปิโสฯ) ทุกวัน จนแม้หลายครั้งที่ฝันเห็นสิ่งน่ากลัว ข้าพเจ้าก็ได้สวดพุทธคุณในฝัน และพบว่าทุกครั้ง ที่สวด (ในฝัน) ข้าพเจ้าสามารถเหาะได้และผ่านพ่นภัยนั้นทุกครั้ง นั่นเป็นเพียงสิ่งที่เกิดในวัย เด็ก และทุกครั้งที่ข้าพเจ้าเรื่องเสียใจใด ๆ ข้าพเจ้าจะเดินเข้าห้องนอนซึ่งเป็นห้องพระแล้วก็ นั่งสวดมนต์ทุกครั้งไป แล้วข้าพเจ้าก็หายทุกข์ จากนั้นมาข้าพเจ้าชอบหาหนังสือที่มีประวัติ พระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอ่าน เช่น หนังสือโลกทิพย์ ข้าพเจ้าซื้ออ่านเป็นประจำอยู่หลายปี จากที่เริ่มชีวิตการทำงานหลังเรียนจบแล้ว ข้าพเจ้าอ่านประวัติพระต่าง ๆ ก็เกิดความศรัทธา ในการปฏิบัติวิปัสสนาเป็นที่สุด อยากพบครูบาอาจารย์ที่แนะนำให้ถูกทาง แต่ก็ไม่เคยพบ ได้ แต่ลองปฏิบัติตามคำสอนของหลวงพ่อด่าง ๆ เช่น หลวงปู่แหวน จากหนังสือ แต่ก็ไม่เคย ปฏิบัติสมาธิสมาธิ จนมาวันหนึ่งเมื่อปี ๒๕๓๗ ข้าพเจ้าได้ย้ายมาทำงานในบริษัทแห่งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้พบคุณปริณญ์ จงวัฒนา ผู้บังคับบัญชา ท่านได้พูดเรื่องธรรมะกับพนักงานที่นั่น ร่วมโต๊ะอาหารกับท่าน ข้าพเจ้าได้ยินก็รู้สึกดีใจว่าเราได้พบช่องทางที่ไฝ่หามาตลอดชีวิตแล้ว จึงได้กล่าวคำขออนุญาตนั่งฟังด้วย ซึ่งคุณปริณญ์ท่านก็ได้เมตตาอนุญาต เมื่อข้าพเจ้าทราบ ว่าท่านได้จัดโครงการธรรมะสำหรับผู้บริหารที่ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ ข้าพเจ้าก็ ขอจงเข้าปฏิบัติธรรมด้วย ก็ได้แนวทางและข้าพเจ้าก็ได้ชักชวนสามีและลูกสาวของข้าพเจ้า เข้าปฏิบัติด้วยในครั้งต่อ ๆ มาอีก ๒-๓ ครั้ง เป็นเวลา ๒-๓ ปีติดต่อกัน จากนั้นข้าพเจ้ารู้สึก ว่าการปฏิบัติธรรม ทำให้ข้าพเจ้ามีจิตใจละเอียดอ่อนมากขึ้น มีความเมตตามากขึ้น โดยเฉพาะ เรื่องโทสะนั้นข้าพเจ้าได้ลดลงมาก และมีความเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น ซึ่งเดิมข้าพเจ้าก็เป็นผู้ที่มี ความเมตตาเป็นพื้นฐานอยู่พอสมควร แต่การปฏิบัติที่ผ่านมา สอนให้ข้าพเจ้าเย็นมากขึ้น กว่าเดิม อดกลั้น ขมอารมณ์ร้อนได้มากขึ้น และข้าพเจ้าซาบซึ้งและเข้าใจในคำสั่งสอนของ พระพุทธองค์ ซึ่งเป็นคำสอนที่นำมาใช้ได้กับชีวิตประจำวันของทุกคน เป็นวิทยาศาสตร์ที่เป็น เหตุและผลที่พิสูจน์ได้ จากนั้นในปี ๒๕๓๘ ข้าพเจ้าได้มีโอกาสดูรายการธรรมะของ โทรทัศน์ช่อง ๓ ซึ่งหลวงพ่ोजริญ์ได้แสดงธรรม ข้าพเจ้าก็ไปเล่าให้คุณปริณญ์ฟัง จึงได้ทราบว่า คุณปริณญ์ก็เป็นศิษย์ของหลวงพ่อด่างคนหนึ่ง จึงขอให้ท่านพาข้าพเจ้ามากราบนมัสการหลวง

พ่อ จากนั้นมาจนปัจจุบันข้าพเจ้าก็ถือโอกาสมาฟังเทศน์จากหลวงพ่อบ่อย ๆ ข้าพเจ้าจะมา สัปดาห์เว้นสัปดาห์ บางครั้งก็มาติด ๆ กัน ทุกครั้งที่มา ข้าพเจ้าได้รับเมตตาจากพี่เสนาและ คุณสมประสงค์ และทุกคนด้วยดี ข้าพเจ้าขอถือโอกาสนี้ขอบคุณทุกท่านที่อำนวยความสะดวก สะดวกแก่ข้าพเจ้าและครอบครัวตลอดมา

เหตุการณ์ที่ ๑ (หลวงพ่อรักษาโรค)

ในปี ๒๕๓๙ ช่วงปลาย ๆ ปี สามี่ข้าพเจ้ามีอาการปวดบริเวณสะบักด้านซ้าย ปวดจน ร้องครวญครางและอาละวาดหงุดหงิด ข้าพเจ้าพาไปโรงพยาบาลเพื่อรักษาหลายเดือน หมอ ให้เผือกอ่อนที่บริเวณต้นคอ โดยบอกว่ากระดูกทับเส้นประสาท รักษาอยู่หลายเดือนอาการ หุเลาหั่ว แต่บางครั้งก็เป็นมากขึ้นอีก ข้าพเจ้าได้รับคำแนะนำให้พบแพทย์อีกท่านหนึ่ง ก็ได้ รักษาโดยทายยาและฉีดยา จนกระทั่งมีโรคแทรกซ้อน เพราะยาที่รักษากระดูกมีผลต่อ กระเพาะ ก็รักษาโรคกระเพาะต่อ จนวันหนึ่งปลายปี ๒๕๓๙ ข้าพเจ้าได้เล่าให้พี่เสนาฟังว่า สามี่มีอาการเจ็บป่วยอย่างไร มีอาการหนึ่งซึ่งไม่เคยพบว่าเป็นพฤติกรรมของสามี่ ตั้งแต่ แต่งงานกันมาก็ไม่เคยเป็น เพราะสามี่เป็นคนเรียบร้อย ไม่ชอบออกไปเที่ยวนอกบ้าน แต่เมื่อ เจ็บป่วยครั้งนั้น สามี่ข้าพเจ้ามักต้องการออกนอกบ้านโดยเฉพาะยามวิกาล และจะออกไป ด้วยอาการเหมือนคนคลุ้มคลั่ง เช่น มักพูดว่า ปล่อยไปเถอะคงไม่หายแล้ว บางครั้งพูด เหมือนสิ่งเสียด ทำให้ข้าพเจ้าและลูกสาวไม่มีความสุขเลย ไม่พูดจากับใคร ๆ บางครั้งข้าพเจ้า เห็นว่าเขากำลังมีอาการปวดหลังมาก ๆ ก็ขึ้นไปทายา พูดให้เขาคลายกั้วลกับอาการ ทุกขเวทนาที่เป็นอยู่ ก็โดนตวาดออกมาหลายครั้ง ข้าพเจ้ากลัวใจมาก มาหาหลวงพ่อบ่อย หลายครั้งแต่ก็ไม่เคยเอ่ยปากถามใคร จนครั้งหนึ่งพูดให้พี่เสนาฟัง ก็ได้รับความอนุเคราะห์จากพี่ เสนาแนะนำให้เอายาใบบัวของหลวงพ่อไปต้มกิน ข้าพเจ้าก็ทำตาม จากนั้นจนถึงวันนี้อาการ ต่าง ๆ ได้หายไปหมด คงเหลือเฉพาะอาการปวดหลังบ้างเล็กน้อย และไม่เป็นตลอดเวลา เหมือนครั้งก่อน ๆ สามี่ข้าพเจ้าบอกว่าทุกครั้งที่เข้าไปในกุฏิหลวงพ่อก็รู้สึกสบายใจและ อาการปวดหายไปตั้งแต่เริ่มมาหาหลวงพ่อบ่อย ๆ นั้นก็เพราะได้รับเมตตาบารมีของ หลวงพ่อ

เหตุการณ์ที่ ๒ (อาบิสงส์การสวดพุทธคุณ)

“สวดพุทธคุณ เท่าอายุบวกหนึ่ง” ที่หลวงพ่อบรรณ บอญญาติโยมทุกครั้งที่ ท่านเทศน์สั่งสอน เพราะมีตัวอย่างมากมายที่ประสบความสำเร็จจากการสวดพุทธคุณตามที่

หลวงพ่อสอน เหตุการณ์ที่เกิดกับข้าพเจ้าซึ่งจะเล่าต่อไปนี้เป็นบทพิสูจน์ที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าที่รูว่านั้นคือ อานิสงส์ที่ได้รับมา

เดือนธันวาคม ๒๕๔๐ ก่อนถึงวันเกิดข้าพเจ้า ๑ มีความรู้สึกว่าจะมีอะไรสักอย่างเกิดขึ้นกับครอบครัวเราและสิ่งนั้นเป็นสิ่งรุนแรง ช่วงปลายเดือนธันวาคมต้นเป็นวันคล้ายวันเกิดข้าพเจ้า ๑ ได้เตรียมทำบุญวันเกิดและได้มาขอพรจากหลวงพ่อ ซึ่งวันนั้นข้าพเจ้าได้รับเมตตาจากหลวงพ่อเทศน์ให้ญาติโยมฟัง แต่เป็นการเทศน์เจาะมาที่ตัวข้าพเจ้า โดยหลวงพ่อได้เอ่ยชื่อข้าพเจ้าตลอดเวลาของการเทศน์ในวันนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้ง เกือบกลั้นน้ำตาไม่อยู่ ที่ได้รับเมตตาในครั้งนั้น และครั้งนั้นเองหลวงพ่อได้ย้ำเรื่อง สวดพุทธคุณ ข้าพเจ้าก็นำมาปฏิบัติในการสวดพุทธคุณเท่าอายุบวชหนึ่ง แล้วแม่เมตตา อุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวรตามที่หลวงพ่อสอนไว้ แล้วข้าพเจ้าก็อธิษฐานว่าความรู้สึกจะเกิดอะไรกับข้าพเจ้านั้น ขอบุญกุศลและเมตตาบารมีหลวงพ่อช่วยให้ผ่านพ้นไปด้วยดี อย่าได้เป็นเหตุแห่งความเสื่อมเสียแก่ข้าพเจ้าและครอบครัวเลย และแล้วหลังจากเลยวันเกิดข้าพเจ้าไปเกือบอาทิตย์ ลูกสาวข้าพเจ้าก็ขออนุญาตออกไปข้างนอกแต่เช้าโดยบอกกับพ่อแม่ว่า เขาจะออกไปทำธุระ หากผลที่ออกมาไม่ดีแม่ก็ไม่ต้องห่วงนะ ลูกรับเหตุการณ์นั้นได้เพราะเป็นลูกแม่ ต้องเข้มแข็งเหมือนแม่ ข้าพเจ้าได้ฟังก็อนุญาต ข้าพเจ้าเดาได้ว่าหมายถึงเรื่องเพื่อนชาย ข้าพเจ้าก็บอกลูกไปว่า ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นหากลูกเสียใจก็มีพ่อแม่เป็นเสาหลักให้ลูกพึ่งเมื่อลูกเซกกลับมาซึ่งคำสอนที่แม่พร่ำสอนมาตลอดลูกปฏิบัติตามก็จะดี แต่เมื่อลูกโตลูกก็อาจมีเหตุผลส่วนตัวที่ไม่ทำตาม หากวันนี้เหตุที่เกิดจากการทำตามความคิดของตัวเองแต่ยังให้เกิดความเสียใจ ก็จงกลับมาร้องให้กับพ่อแม่เถิด (ลูกข้าพเจ้ามีความชอบพอกับเพื่อนชายคนนี้ จนกระทั่งสร้างความทุกข์ในครอบครัวหลายครั้ง ซึ่งลูกมักมองว่าพ่อแม่ไม่เห็นมองเพื่อนชายในแง่ลบตลอดมา) จากนั้นข้าพเจ้าได้เรียกลูกสาวมาสอบถามว่าเกิดอะไรขึ้น ก็ได้ความว่า ลูกสาวข้าพเจ้าต้องการถามเขาว่าคบกันมานาน จะตัดสินใจอย่างไรให้มาบอกกับพ่อแม่ ข้าพเจ้าก็พอจะเดาไดว่านั้นเกิดอะไรขึ้นบ้าง จึงบอกลูกสาวว่า ให้ติดต่อผู้ชายคนนั้นมาหาแม่อีกครั้งโดยนัดวันให้มา ก่อนถึงวันนั้นข้าพเจ้าได้เฝ้าแต่สวดมนต์พุทธคุณเท่าอายุบวชหนึ่ง ในขณะที่สวดมนต์จิตเป็นสมาธิมีความรู้สึกว่บุญกุศลนี้บรรเทาทุกข์ได้ และอย่าให้คนเลวได้เข้ามาอยู่ในครอบครัวเรา หากผู้ชายคนนั้นไม่ดีจริงดังที่สายตาข้าพเจ้าเห็นละก็ ขอให้อานิสงส์ผลบุญจากการสวดพุทธคุณนี้บันดาลให้ผู้ชายคนนั้นยอมรับความจริงกับข้าพเจ้าทุกอย่าง

จนถึงวันที่นัดไว้ ก่อนเวลาที่ผู้ชายคนนั้นจะมาถึงบ้านข้าพเจ้า เรา ๓ คนพ่อแม่ลูกก็มานั่งสวดมนต์และเตรียมพร้อมที่จะพูดกันโดยที่ข้าพเจ้าบอกกับสามีว่เราจะใช้วิธีสันติ ด้วยการแม่เมตตาตามคำสั่งสอนของหลวงพ่อ จากนั้นข้าพเจ้าก็ขึ้นไปห้องพระ สวดพุทธคุณ

และบทสวดกรณีย์เมตตสูตรและอธิษฐานจิต ผลที่ได้คือ ผู้ชายคนนั้นพูดทุกสิ่งทุกอย่างออกมา และจบลงด้วยการก้มกราบขอโทษข้าพเจ้าและสามี และบอกว่าที่ผ่านมาเข้าใจไปทุกอย่างด้วยความที่ไม่สนใจความรู้สึกใคร ๆ ทั้งนั้น เคยคิดจะชวนให้ลูกสาวข้าพเจ้าหนีจากพ่อแม่ไป เมื่อข้าพเจ้าถามถึงความบริสุทธิ์ใจของเขาว่า ต้องการที่จะแต่งงานกับลูกสาวของข้าพเจ้านั้น เข้าใจไม่มีพันธะใด ๆ จริงหรือ และจะมาจัดการเมื่อไร ชายคนนั้นก็ผลัดเป็นขอแจ้งในวันรุ่งขึ้นโดยอ้างว่าจะไปปรึกษากับแม่เขาในคืนนั้น ข้าพเจ้าจึงตกลงรับคำตอบในวันรุ่งขึ้นในใจข้าพเจ้าขณะนั้นก็ขอบคุณหลวงพ่อก่อนที่แม่เมตตาบารมีช่วยให้ผ่านพ้นความชั่วร้ายด้วยการสวดพุทธคุณ และแล้วรุ่งขึ้นชายผู้นั้นก็โทรศัพท์มาสารภาพกับข้าพเจ้าว่า ขณะนี้เขาได้อยู่กินกับภรรยาเขาแล้ว ข้าพเจ้าจึงถามไปว่าเขายังเป็นลูกผู้ชายอยู่หรือไม่ ยังมีความรับผิดชอบอยู่หรือไม่ ชายนั้นตอบว่าเป็นครับ ข้าพเจ้าบอกว่า ถ้ายังมีความเป็นลูกผู้ชายก็ให้รับผิดชอบกับคนที่อยู่ด้วยในปัจจุบันนี้เสีย ส่วนลูกสาวข้าพเจ้าไม่ต้องห่วงและขอไม่ให้มาพบหากันอีกจะได้ไม่สร้างบาปต่อกัน

เพราะอานิสงส์การสวดพุทธคุณและเมตตาบารมีของหลวงพ่ोजรัญ วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี ที่เมตตาต่อครอบครัวเรามาตลอดนั่นเอง ที่ส่งผลให้ลูกสาวข้าพเจ้าไม่ต้องไปแต่งงานกับชายที่มีภรรยาแล้ว และได้ไม่เกิดทุกข์จากการแต่งงานกับชายคนนั้น ซึ่งหากไม่มีเมตตาบารมีของหลวงพ่ोजรัญ วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี ข้าพเจ้าคงไม่มีโอกาสรู้ว่าการสวดพุทธคุณมีประโยชน์อย่างไร และครอบครัวเราคงไม่มีความสุข แต่ปัจจุบันเราได้อานิสงส์นี้จึงทำให้ลูกสาวข้าพเจ้ารอดพ้นจากทุกข์นั้นได้อย่างอัศจรรย์จริง ๆ

จนทุกวันนี้ ข้าพเจ้าได้ยึดเอาคำสอนของหลวงพ่ोजรัญมาเป็นหลักปฏิบัติในชีวิตประจำวันตลอดมา และทุกครั้งที่ข้าพเจ้าประสบกับปัญหาหรือความทุกข์ใด ๆ ข้าพเจ้าก็จะสวดพุทธคุณและพาหุงมหากาทุกครั้งเป็นกรณีพิเศษ โดยปกติข้าพเจ้าได้สวดมนต์ไหว้พระทุกเช้าและก่อนนอนโดยไม่ลืมที่จะสวดพุทธคุณและพาหุงมหากาด้วย

ตั้งแต่ข้าพเจ้าได้เขาพบพระมาหลายที่ หลายองค์ ข้าพเจ้าเห็นว่าหลวงพ่ोजรัญ จ.สิงห์บุรี เป็นพระที่พัฒนาจิตใจคนด้วยการสั่งสอนจากการเทศน์ที่ฟังง่าย ๆ เข้าใจง่าย และนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ดีทุกโอกาส และด้วยความมีเมตตาบารมีสูง หลวงพ่ोजรัญจึงมีเวลาพักผ่อนน้อยมาก ท่านให้เวลากับการทำงานเพื่อสาธุชนทั่วหน้า

ข้าพเจ้าขอถวายกุศลที่ข้าพเจ้าได้สวดมนต์ตลอดมานั้น จงสำเร็จแก่หลวงพ่ोजรัญ วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี ขอให้หลวงพ่อกับผู้มีสุขภาพอนามัยแข็งแรง...